

پاوه؛ دومین شهر بدون متکدی ایران

نصر: حالا دیگر تبریز تنها شهر بدون متکدی ایران نیست، این روزها شهر مرزی پاوه در استان کرمانشاه نیز غرق در شادی پاک‌شدن چهره زشت و سیاه فقر و تکدی‌گری است.

به گزارش نصر به نقل از جام&ZWNJ;جم، اتفاقی که این شهر کوچک را به دومین شهر بدون گدای خیابانی کشورمان تبدیل کرده و مردمان نجیب و فرهنگی&ZWNJ;اش را به الگویی از خیرخواهی، نعدوستی و یاری&ZWNJ;رسانی به همنوع. اگر از این پس گذرتان به شهر مرزی پاوه بیفتد و بخواهید از هر سمت غربی یا شرقی آن، وارد شهر شوید، اولین چیزی که روی تپه&ZWNJ;ها توجه&ZWNJ;تان را جلب می&ZWNJ;کند، تابلوی بزرگ تیره رنگی است که روی آن با خطی درشت و نارنجی&ZWNJ;رنگ و به سه زبان فارسی، کردی و انگلیسی نوشته شده: «Welcome to Paveh'rans second city with no street beggars«؛ دومین شهر بدون گدای خیابانی کشور خوش آمدید». پشت این تابلو، شهری کوچک و آرام با مردمانی نجیب، قانع و فرهنگی، آرمیده است که در میان کوهستان&ZWNJ;های سخت و سر به آسمان ساییده کرمانشاه و زیر تابش خورشید، چون گوهری زیبا می&ZWNJ;درخشند...

شهر تاریخی پاوه شما را فرا می&ZWNJ;خواند، به جاذبه&ZWNJ;های طبیعی اش (آبشار و مناطق حفاظت شده جنگلی و...)، به آثار تاریخی&ZWNJ;اش؛ به مسجدجامع باستانی و تک&ZWNJ;مناره&ZWNJ;ای&ZWNJ;اش، و به خیابان&ZWNJ;ها و معابر خلوت و سرسبز که امروز دیگر نکبت و زشتی فقر و فلاکت هم از سطح آن پاک شده؛ با جمع&ZWNJ;آوری و ساماندهی متکدیان بومی و غیربومی به کمک انجمن خیریه صلاح&ZWNJ;الدین ایوبی، نهادهای اداری و انتظامی و مردم خیر و نیکوکار پاوه. وجود گدایان فراوانی که هویتشان هم چندان مشخص نبود، در سطح شهرهای استان&ZWNJ;ها؛ چنانچه کرمانشاه، کردستان و... آنقدر آزردهنده بود که بستری برای تغییر ایجاد کند و تبریز الگوی مناسبی بود تا طرح جمع&ZWNJ;آوری و ساماندهی متکدیان در پاوه برای اولین بار در ذهن دکتر جهانگیر ولدبیگی، استاد دانشگاه و فرهیخته پاوه&ZWNJ;ای شکل بگیرد. «سال 80 جرقه مقابله با وضعیت نابسامان متکدیان در شهرستان پاوه، در دهنم زده شد، اما موسسه خیریه&ZWNJ;ای در شهر نبود که به آن رجوع کنم، تا سال 88-89 که خردم اولین موسسه خیریه با نام صلاح&ZWNJ;الدین ایوبی را به همین منظور در پاوه تاسیس کردم.»

موسسه صلاح&ZWNJ;الدین کار خود را با ساماندهی مددجویان بی&ZWNJ;بضاعت شهرستان پاوه (و بیشتر شهر پاوه) آغاز کرد. مددجویان بی&ZWNJ;بضاعت و کم&ZWNJ;بضاعت، شامل زنان بی&ZWNJ;سرپرست، کودکان بدسرپرست، کودکان یتیم و دانش&ZWNJ;آموزان نیازمندی می&ZWNJ;شد که با درآمد ناچیزی از کمیته امداد می&ZWNJ;گرفتند و یا هیچ دریافتی نداشتند. تعدادشان هم حدود 1200 نفر می&ZWNJ;شد که با کمی بررسی و ساماندهی به 700 نفر کاهش پیدا کرد. «موسسه ما از طریق سبد کالا و یا به&ZWNJ;صورت نقدی این افراد را تحت پوشش قرار می&ZWNJ;دهد. مثلا همین حالا و در ایامی که به فصل مدرسه&ZWNJ;ها نزدیک می&ZWNJ;شویم، برای 80 دانش&ZWNJ;آموز از این 700 نفر تحت پوشش، تمام وسایل مورد نیاز مدرسه از لوازم التحریر گرفته تا پوشاک و.. را تهیه کرده&ZWNJ;ایم.»

وقتی که طرح ساماندهی متکدیان به بار نشست

اگرچه موسسه خیریه صلاح&ZWNJ;الدین ایوبی در سال 88 شکل گرفت و با تاسیس هفت کمیته تخصصی به ساماندهی و کمک&ZWNJ;رسانی به نیازمندان بی&ZWNJ;بضاعت و کم&ZWNJ;بضاعت شهرستان پاوه&ZWNJ;ای پرداخت. اما طرح ساماندهی متکدیان هنوز تا این سال&ZWNJ; مطرح نشده بود، تا این&ZWNJ;که در تیرماه سال 93 دکتر جهانگیر ولدبیگی، استاد دانشگاه فرهنگیان سنجند و موسس انجمن خیریه صلاح&ZWNJ;الدین ایوبی طرح خود را با حاج ماموستا ملاقادر قادری، امام جمعه شهر پاوه و برخی ارگان&ZWNJ;ها چون نیروی انتظامی پاوه در میان گذاشت. طرح او با استقبال و تشویق ماموستا قادری روبه&ZWNJ;رو شد.

ولدبیگی می&ZWNJ;گوید: «شنیده بودم مسئولان تبریز از سال 1350 با اجرای چنین طرحی، تمام متکدیان را از سطح شهر جمع کرده&ZWNJ;اند. بنابراین به تبریز سفر کردم و بعد از دو سه روز کسب تجربه، به پاوه بازگشتم و از شهریور سال 93 اجرای طرح را با حمایت امام جمعه و اداراتی چون نیروی انتظامی و شهرداری آغاز کردیم.»

متکدیان پاوه دو دسته بودند؛ یا بومی و داخلی یا خارجی؛ یعنی از خارج از شهر پاوه و سایر استان&ZWNJ;ها یا حتی خارج از کشور به صورت برنامه&ZWNJ;ریزی شده و منسجم وارد پاوه می&ZWNJ;شدند. موسسه صلاح&ZWNJ;الدین ایوبی با کمک نیروی انتظامی تمام متکدیان خارجی و غیربومی را از شهر خارج می&ZWNJ;کند و از آنها تعهد می&ZWNJ;گیرد که دیگر به این شهر بازنگردند. متکدیان بومی هم زیر نظر موسسه درآمد و هر ماه کمک دریافت می&ZWNJ;کنند تا دیگر سراغ گدایی در خیابان نزنند.

رئیس هیات مدیره موسسه خیریه صلاح&ZWNJ;الدین ایوبی می&ZWNJ;گوید: مردم شهر پاوه ماهانه بیش از 23 میلیون تومان به این موسسه کمک می&ZWNJ;کنند که همه این پول صرف 700 نفر افراد نیازمند پاوه می&ZWNJ;شود که متکدیان جمع&ZWNJ;آوری شده نیز بخشی از این جمعیت هستند.

23 میلیون تومان برای شهر کوچک پاوه با جمعیت حدود 25 هزار نفر، پول خوبی است که ولدبیگی آن را نشانه روحیه مذهبی، فرهنگی و سخاوتمندانه مردم این خطه کوهستانی می&ZWNJ;داند و یادآور می&ZWNJ;شود که مردم این مبلغ را به صورت کمک&ZWNJ;های مستقیم نقدی و بخشی هم بصورت کسر از حقوق و به صورت داوطلبانه (در ادارات آموزش و پرورش و بهداشت و درمان شهرستان پاوه) می&ZWNJ;بخشند.

ریشه فقر را بخشکانیم

در همین حال، حاج ماموستا قادر قادری، امام جمعه پاوه که با حمایت از موسسه خیریه صلاح&ZWNJ;الدین ایوبی و تشویق و ترغیب مردم در نمازهایش برای کمک کردن به نیازمندان، سهم زیادی در جمع&ZWNJ;آوری متکدیان و ساماندهی سطح شهر از نیازمندان داشته است، می&ZWNJ;گوید: اگرچه امروز شاهد جمع&ZWNJ;آوری متکدیان از سطح شهر و ساماندهی آنها و سایر نیازمندان به کمک موسسات خیریه و مردم نیکوکار پاوه هستیم، اما همه این اقدامات، به نوعی مبارزه با معلول است، درحالی که باید همت ما مقابله با علت&ZWNJ;ها یعنی ریشه فقر و تکدی&ZWNJ;گری باشد. به عقیده وی، بهترین کاری که دولت و مسئولان کشوری می&ZWNJ;توانند در حق مردم این شهرستان و کرمانشاه بکنند، راه&ZWNJ;اندازی و فعال&ZWNJ;سازی بازارچه&ZWNJ;های مرزی و امکان تردد قانونی برای واردات و صادرات چمدانی توسط مردم منطقه است.

هم&ZWNJ;اکنون شغل بخشی از مردم پاوه باغداری است، برخی در ادارات دولتی مشغول به کارند و البته بسیاری هم از بیکاری رنج می&ZWNJ;برند، گرچه به گفته امام&ZWNJ;جمعه پاوه این مردم آن&ZWNJ;قدر قانع و نجیب هستند که با حداقل&ZWNJ;ها می&ZWNJ;سازند و امیدوار به فردایی بهتر برای کشور و شهرشان هستند. انتهای پیام/